

HEIMIR

IV. úrgangur

WINNIPEG, 1907.

3. blað.

TIL ÞEIRRA MEÐSEKU.

EFTIR

HENRIK IBSEN

MITT heima' í norðri, fólk, og fagra land
Með fjöll, sem mjöllug kreppa' að ljóssins öldum,
Með fararhaft um flæði, hraun og sand,
Og flugmagn andans tept af öðrum völdum —
Í þungu skapi þér eg flyt minn óð, —
Og þann minn hinsta, spáir dapurt geðið,
Því enginn hefir yfir dauðri þjóð
Sem eitt af hennar skáldum grafljóð kveðið.

Og hér er sýkin. — Eg sé ógnar lík
Sem Ýmis, rotna, breiða' út voða-plágu,
Og loftið eitrað fyllir fjörð og vík,
Og flytur sjúkdóm jafnt þeim háu og lágu,
Und öllum Noregs fánnum fel það hræ!
Þig, fram til starfs þess kveð eg, fólkíð unga!
Þar Jómsvíkingum jarlinn mætti' á sæ
Því jötunlíki varpa' í hafsins drunga.